भा न टी - अब्देश व्युदकं निरुद्दकं पुंसवनं पुत्रोत्पत्तिकारणम् ॥ २८॥ अहाँदैवबल मेवमुख्यं बलंपुरुष बलंतुनिकं चिदितिवदंतः ईश्वरायनमस्कारं चकुः॥२९॥३०॥ अव्हादेवबल मेवमुख्यं बलंपुरुष बलंपुरुष विल्लाहे विदितिवदंतः ईश्वरायनमस्कारं चकुः॥२९॥३०॥ अव्हादेवबल मेवमुख्यं बलंपुरुष बलंपुरुष विदितिवदंतः ईश्वरायनमस्कारं चकुः॥२९॥३०॥ अव्हादेवबल मेवमुख्यं बलंपुरुष विदितिवदंतः ईश्वरायनमस्कारं चकुः॥२९॥३०॥ अयंकंधास्यतीतिपास्यतीतिदुः खितैर्विञैः उक्तेसति तस्यामिष्ट्यामाराधितइंद्रोमांधातापाताहेवत्समारोदीरितिब्रुवन् देशिनींतर्जनीमदादित्यर्थः 👺 🖁 ॥ ३१ ॥ तस्यपितायुवनाश्वोभिन्नकुक्षिरपिनगमार किंतुकालांतरेतपसासिद्धिमन्वगात् ॥ ३२ ॥ मांचातुर्महिमानमाह त्रसद्दस्युरितिषड्भिः अं 🐉 ॥ १ १॥ हिं गहेराजन् यस्मान्मांधातुर्दस्यवउद्दिमाः कंपिताःसंतस्त्रसंति अतइंद्रोयस्यत्रसद्दस्युरितिनामविद्धी समांधाताअवनीमेकःशशासेत्युत्तरेणान्व

उत्थितास्तेनिशम्याथव्युदकंकलशंप्रभो॥पप्रच्छुःकस्यकर्मेदंपीतंपुंसवनंजलम्॥ २८॥ राज्ञापीतंविदि त्वाऽथईश्वरप्रहिनेनते॥ईश्वरायनमश्रक्ररहोदैवबलंबलम्॥२९॥ततःकालउपावत्तेकुक्षिनिभिद्यद्क्षिण म्॥ युवनाश्वस्यतनयश्वकवर्तीजजानइ॥ ३० ॥ कंधास्यतिकुमरोयंस्तन्यंरोह्रयतेश्वशम्॥ मांधातावत्स मारोदीरितींद्रोदेशिनीमदात्॥ ३१ ॥नममारिपतातस्यवित्रदेवत्रसादतः॥यवनाश्वोऽथतत्रैवतपसासि द्धिमन्वगात्॥ ३२॥ त्रसद्स्युरितींद्रोंऽगविद्धनामतस्यवै॥ यस्मात्रसंतित्युद्दिप्राद्स्यवोरावणाद्यः ॥३३॥ योवनाश्वोऽथमांधाताचकवर्त्यवनींत्रभुः॥सप्तद्वीपवतीमेकःशशासाच्युततेजसा॥३४॥ईजेचय शंकतुभिरात्मविद्धिरिद्धिणैः॥ सर्वदेवमयंदेवंसर्वात्मकमतींद्रियम्॥ ३५॥ द्रव्यमंत्रोविधिर्यज्ञोयजमा नस्त्याव्विजः॥धर्मोदेशश्रकालश्रसर्वमेतघदात्मकम्॥ ३६॥ यावत्सूर्यउदेतिस्मयावचप्रतितिष्ठति॥ सर्वतत्योवनाश्रस्यमांधातुःक्षेत्रमुच्यते॥ ३७॥ शश्विदेष्ठिहितरिविद्यमत्यामधान्नृपः॥ पुरुकुत्समंबरी षंमुचुकुंदंचयोगिनम्॥ ३८॥ तेषांस्तरारंपंचाशन्सोभिरिविद्विरेपतिम्॥ यमुनांउनर्जलेमग्रस्तप्यमानःप्रंतपः॥ ३९॥ निर्वितिमीनराजस्यवीक्ष्यमेथुनधर्मिणः॥ जातस्यहोन्वपंविप्रःकन्यामेकामयाचत॥ ४०॥ यः॥ ३३॥ अच्यतस्यतेजसा अत्रच्यततेजसेतिवा॥३१॥ आत्मविद्यिसः यज्ञविष्णुमीजे तमेवविशिनष्टिसर्वदेवमयमितिसार्द्धेन ॥३५॥ ॥ ३६॥ प्रतितिष्ठतिअसंगच्छित ॥ ३०॥ ३८॥ प्रसंगात्सोभरेश्वरितमाह तेषामितियावसमाप्ति तेषांससारः मांधातुः कन्याः ननुमहाता

पसस्यकुतोविवाहप्रसंगः कथंवाजराजर्जरंतराजकन्याविवरे तदाह यमुनांतर्जलइतिषद्भिः ॥ ३९ ॥ नृषंमांधातारम् ॥ ४० ॥